

ನರಸಿಂಹ ಸ್ತವ

||ಹರಿಃ ಓಂ ||

ಅಸ್ತು ತೇಜಸ್ವಿ ನೋಽಧೀತಮಸ್ತು ಚ ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸಮ್ |
ಸಮ್ಪಾದಯೇಮ ಹಿ ಸಹಃ ಸಹ ವೀರ್ಯಂ ಕೃಷೀಮಹಿ ||೧||

ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಧ್ಯಯನ , ನಾವು ಓದಿದ ವಿದ್ಯೆ- ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಲಿ. ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮವರ್ಚಸ್ಸು ತುಂಬಲಿ.
ನಾವೆಲ್ಲರೂ ವೀರ್ಯವತ್ತರವಾದ ಬದುಕನ್ನು ಬಾಳೋಣ. ಯಾರ ಮುಂದೆಯೂ ಯಾವ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ತಲೆಬಗ್ಗದಂತಹ ಬದುಕನ್ನು ಬದುಕೋಣ.
ಅಂಥಹ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸೋಣ.

ಸ್ತವ್ಯಂ ನಿಭಿದ್ಯ ನಿರ್ಯನ್ನಿಖಿಲಜಗದಘಕ್ಷಾಳನಾಯಾವತೀರ್ಣಂ
ಪೂರ್ಣಂ ಸ್ವರ್ಣೋಪಮಾನದ್ಯುತಿವಿಹತತಮಸ್ತೋಮಮಸ್ತಾರಿವರ್ಗಮ್ |
ಸ್ವಸ್ತಿ ಶ್ರೀಮತ್ ಸಮಸ್ತ ಶ್ರುತಿಗದಿತಮಹೋ ತನ್ಮಹೋ ನೋ ವಿದಧ್ಯಾತ್
ಪಷ್ಪಾಸ್ಯಂ ಕನ್ಧರಾಯಾ ಉಪರಿ ಪರಿಗತಂ ದೇವವ್ಯನ್ವೈರಮನ್ವೈಃ ||೨||

ಇದು ಇಡೀ ವಿಶ್ವದ ಪಾಪವನ್ನು ತೊಳೆಯುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಕಂಬ ಒಡೆದು ಇಳಿದು ಬಂದ ಭಗವಂತನ ಪೂರ್ಣಾವತಾರ. ಜಗತ್ತಿನ ಕತ್ತಲನ್ನು
ಕಳೆಯುವ ಬಂಗಾರದ ಮೈಬಣ್ಣದ ವಿಸ್ಮಯಕರ ಬೆಳಕಿದು. ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮೀ ಸಹಿತವಾದ, ಸಮಸ್ತ ವೇದ ಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವಾದ ಈ ಬೆಳಕು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ
ತಮಸ್ಸೆಂಬ ಕತ್ತಲನ್ನು ಕಳೆಯಲಿ. ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಂಹದ ಆಕಾರವುಳ್ಳ, ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳು ಸುತ್ತಲೂ ಪರಿವಾರಭೂತರಾಗಿ ಸ್ತೋತ್ರ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಭಗವಂತನ ಈ ವಿಸ್ಮಯಕರ ರೂಪ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿಗೆ ಮಂಗಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿ.

ಉಗ್ರಂ ವ್ಯಗ್ರೇನ್ವಲೋಕಾಭಯದಮರಿದರಾದ್ಯಾಯುಧೋದಗ್ರಬಾಹುಂ
ರುದ್ರಂ ರುದ್ರೇನ್ವಮುಖ್ಯಾಮರಗಣವಿನುತಂ ಭದ್ರವಿಜ್ಞಾನಮುದ್ರಮ್ |
ವೀರಂ ವೀರಾಸನಸ್ಥಂ ಭವಭಯಹರಣಂ ದಾರಣಂ ದಾರುಣಾನಾಂ
ರೂಕ್ಷಂ ತ್ಯಕ್ಷಂ ಮಹೇಕ್ಷ್ಯಂ ಕ್ಷಪಿತದುರಿತಮಕ್ಷೋಭಣೀಯಂ ದಿದ್ಯಕ್ಷೇ ||೩||

ಉಗ್ರ, ಆದರೆ ಅಸುರರ ದಾಳಿಯಿಂದ ಗಾಬರಿಗೊಂಡ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಅಭಯವು. ತನ್ನ ತೊಳುಗಳಲ್ಲಿ ಶಂಖ-ಚಕ್ರ ಮುಂತಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ
ಹಿಡಿದವನು. ರುದ್ರ-ಇಂದ್ರಾದಿ ಸಮಸ್ತ ದೇವತೆಗಳೂ ಕಾಲಿಗರೆಗಿದಂತಹ 'ರುದ್ರ' ರೂಪ. ಆದರೆ ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ವಿಜ್ಞಾನ ಮುದ್ರೆಯಿಂದ ಭರವಸೆ
ತುಂಬುವ ಜ್ಞಾನರೂಪ. ವೀರಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ 'ವೀರ' ರೂಪ. ಸಂಸಾರದ ಭಯ ಪರಿಹರಿಸುವ, ಲೋಕಕಂಟಕರಿಗೆ ದಾರಣವಾದ ರೂಪ.
ಇಂಥಹ ಉಗ್ರನಾದ, ತ್ರಿನೇತ್ರನಾದ, ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ, ಎಲ್ಲರ ದುರಿತಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವ, ಅಕ್ಷೋಭಣೀಯ(unshakable) ಮೂರ್ತಿ
ನರಸಿಂಹನ ದರ್ಶನ ನಮಗಾಗಲಿ. [ಇಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾದ 'ಕ್ಷಂ' ಅಕ್ಷರ ನರಸಿಂಹನನ್ನು ಹೇಳುವ ಬೀಜಾಕ್ಷರ]

ಜ್ವಲತ್ಕನಕಪಿಶ್ಚಾರಂ ಕಲಿತಭಕ್ತಹೃತ್ಪಿಶ್ಚಾರಂ
ಚಿರಂ ಮುದಿತನಿರ್ಜರಂ ಶ್ರುತಿಮಹಾಟವೀಕುಶ್ಚಾರಮ್ |
ಭಜೇ ಭುವನಬನ್ಧುರಂ ಹೃದಿ ನಿಜೇನ್ನಿರಾಮನ್ನಿರಂ
ಪರಂ ತುರಗಕನ್ಧುರಂ ದರಧರಂ ನೃಕಣ್ಣೀರವಮ್ ||೪||

ನರಸಿಂಹ ಸ್ತವ

ಪುಟಕ್ಕಿಟ್ಟ ಚಿನ್ನದಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ಹೊಂಬಣ್ಣದವನು. ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯಂತೆ ಭಕ್ತರ ಮನಸ್ಸೆಂಬ ಪಂಜರದೊಳಗೆ ನೆಲಸಿ ಬಂಧಿಯಾದವನು. ವೇದವೆಂಬ ಗೊಂಡಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಚ್ಛಂಧವಾಗಿ ಓಡಾಡುವ ಆನೆ. ಪತ್ನಿ ಇಂದಿರೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ ಸುಂದರಮೂರ್ತಿ. ಹಯಗ್ರಿಯ ರೂಪಿಯಾಗಿ ವೇದೋಪದೇಶ ಮಾಡಿದ ಶಂಖ(ಲಕ್ಷ್ಮೀ)ಧಾರಿ ಶ್ರೀನರಸಿಂಹ.

ಜಗನ್ನಿಧಾನಪಿಠರಂ ನೃಹರೇರ್ಜಲರಂ ನುಮಃ

ಯನ್ನಾಭಿಕುಹರೋದ್ಯೂತಸ್ತನಯೋ ಹಂಸವಾಹನಃ ||೨||

ಈ ಜಗತ್ತೆಂಬ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಉದರದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿರುವ, ತನ್ನ ನಾಭಿಯಿಂದ ಹಂಸವಾಹನನಾದ ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಹೊರ ಚಿಮ್ಮಿಸಿರುವ ಭಗವಂತನ ಜಠರಕ್ಕೆ ನಮ್ ನಮಸ್ಕಾರ.

ಯದುತ್ಸೃಜ್ಞಾಸೃಜ್ಞಾ ಜಗದುದಯಭೃತ್ಸೃಜ್ಞಾಭಿತನಯಾ

ಯದುಧೀತಾ ಗೀತಾ ವಿಷಯವಿಷಭೀತಾವನಕರೀ |

ಸುಧೀಮುದ್ರಾ ಭದ್ರಾ ದುರಿತಗಣವಿದ್ರಾವಣಕರೀ

ನಮಸ್ತಸ್ಮೈ ಕಸ್ಮೈಚಿದಮರಪುಷೇ ಸಿಂಹವಪುಷೇ ||೩||

ಯಾರ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಜಗತ್ತಿನ-ಸೃಷ್ಟಿ ಸಂಹಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣಳಾದ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಳೋ, ಯಾರ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಸಂಸಾರವೆಂಬ ವಿಷ ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವ ಗೀತೆ ಮೂಡಿ ಬಂತೋ, ಯಾರ ಜ್ಞಾನಮುದ್ರೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ದುರಿತಗಳನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತದೋ, ಅಂಥಹ ಸಿಂಹ ಮೊಗದ, ದೇವತೆಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ ಭಗವಂತನ ರೂಪಕ್ಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ.

ನರಕೇಸರಿಣಂ ಧಿಕ್ ಕೃತಹಿರಣ್ಯಕರಿಣಂ ಚ ಸೂಕರಿಣಮ್ |

ತೋಷಿತಬುಧಜನಹರಿಣಂ ವರಿನಂ ದರಿಣಂ ಸ್ಮರಾಮಿ ಮನ್ವರಿಣಮ್ ||೪||

ನರಕೇಸರಿಯಾಗಿ(ಸಿಂಹರೂಪಿಯಾಗಿ) ಹಿರಣ್ಯ ಎನ್ನುವ ಕರಿಯನ್ನು ಕೊಂದ ಸೂಕರಿ(ವರಾಹ); ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಎನ್ನುವ ಜಿಂಕೆಗಳಿಗೆ ಆನಂದವನ್ನು ನೀಡಿದ ಜ್ಞಾನಪ್ರದ [ವರಿನಂ= ಜ್ಞಾನ ನಿಯಾಮಕ, ಜ್ಞಾನಪ್ರದ, ಜ್ಞಾನಸ್ವಾಮಿ]. ಮಂದರಪರ್ವತವನ್ನೆತ್ತಿದ ನಿನಗೆ ನನ್ನ ನಮನ.

ಇಮಮಾಚಾರ್ಯಗೋವಿನ್ದೇ ಸನ್ನಿಧಾಯ ಹರಿಸ್ತವಮ್ |

ರಚಯಾಮಾಸತುಃ ಪ್ರೇಮ್ಣಾ ಪ್ರಾಣನಾರಾಯಣೌ ಸ್ವಯಮ್ ||೫||

ಇದು ನನ್ನ ರಚನೆಯಲ್ಲ, ನನ್ನೊಳಗೆ ಕುಳಿತು, ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಪ್ರಾಣ ಮತ್ತು ನಾರಾಯಣರು ಈ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿದರು ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ರಚನಕಾರರಾದ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರು.